

[Aksel Larsen.]

tinget vil give blot nogenlunde oplysning om, hvad det er, man beskæftiger sig med, ja, så kan jeg ikke indse, hvorledes det ærede medlem hr. Viggo Starcke med nogen ret kan sige, at dette kan det danske folk afgøre. Lad os først få alle papirerne på bordet, lad det danske folk få en virkelig udførlig og klar orientering, og lad os så gøre det. Så er jeg heller ikke i tvivl om svaret.

Løvrigt sagde det ærede medlem hr. Viggo Starcke, at hvis vi udryddede den sociale nød, blev der ingen kommunister tilbage. Det er fuldstændig rigtigt, men nu er det tilfældigvis kun os, der har et program, hvis virkeliggørelse kan udrydde den sociale nød. Løvrigt kan jeg sige til det ærede medlem, at hvis man ophæver tyngdekraften, bliver der ingen nedstyrtningssulykker. Det er ganske ubestrideligt, ligeså ubestrideligt som det, det ærede medlem sagde. Det ærede medlem erklærede sig for tilhænger af den vestlige verden, men den er kapitalistisk, og med kapitalisme følger nød og social ulykke.

Den højtærede udenrigsminister gjorde det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft opmærksom på, at også Sovjetunionen var vor allierede. Jeg havde jo tænkt mig, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, når han fik ordet, ville sige noget om det selv, men det gjorde det ærede medlem ikke. Det lader til, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft fortsat er af den mening, at under krigen var Sovjetunionen vor fjende, medens det formentlig må have været Tyskland, der var vor allierede. I hvert fald havde tyskerne da en overenskomst med den regering, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft så ivrigt støttede den største del af krigen.

Den højtærede udenrigsminister sagde, at han ville besvare mine tre spørgsmål, og så regnede han dem sådan op, at jeg havde spurgt, om regeringen regnede Sovjetunionen for Danmarks fjende, og svarede derpå, at det gør den absolut ikke. Hvis den højtærede udenrigsminister har nogen indflydelse i regeringen og i særdeleshed på statsministeren, så skulle han tale alvorligt med statsministeren, som er under stærk mistanke for at have konciperet den af mig nævnte artikel i „Social-Demokraten“, hvori der udtrykkeligt siges, at i tilfælde af angreb kan Danmark kun vente militær hjælp fra vest, hvor der altså gives udtryk for, at man venter kun og regner kun med angreb fra øst.

Den højtærede udenrigsminister svarede

på mit spørgsmål, om Danmark er truet: nej, det er det absolut ikke, men der er en vis almindelig risiko for, at der kan ske noget i denne verden. Hvis Danmark ikke er truet, hvis det virkelig er udenrigsministerens og regeringens mening, at Danmark ikke er truet, hvad skal man så med alt dette alliancevæsen og oprustning i iltempo?

Endelig siger den højtærede udenrigsminister, at vore gesandter i London og Washington skal bare spørge, om vi kan købe våben, og han erindrede om, at han har allerede spurgt Sovjetunionen, og der fik man et negativt svar. Hvad det sidste angår, ved jeg ikke, hvorledes regeringens forespørgsel var formuleret. Den højtærede udenrigsminister har ganske ret i, at forespørgsler kan formuleres på en sådan måde, at man enten gør svaret vanskeligt eller forud bestemmer svaret, og før jeg ved nøje, hvorledes man har formuleret spørgsmålet, er jeg ikke i stand til at tage stilling til, om regeringen har sine papirer i orden i den henseende. Men jeg tillader mig blot at mene, at vore gesandter i London og Washington ikke blot skal spørge om, hvorvidt vi kan købe våben; jeg tillader mig at mene det, også fordi der i den af mig nævnte artikel i „Social-Demokraten“ for den 20. f. m. stod, at en negativ reaktion fra vestmagternes side overfor planerne om et neutralt skandinavisk forsvarsforbund ville få planerne til at falde. Det er jo noget helt andet end spørgsmålet om, hvorvidt man kan få våben. I samme artikel stod nemlig, at i de første år vil Amerika ikke være leveringsdygtig.

Men den højtærede udenrigsminister glemte at svare på et andet spørgsmål, jeg stillede, nemlig: Hvorfor skal man bede om De Forenede Staters tilladelse til at lave et, som man påstår, neutralt skandinavisk forsvarsforbund? Hvorfor skal meningene i udenrigsministeriet i Washington være afgørende for, hvad den danske regering må og vil gøre og ikke må og ikke vil gøre? Det var det, vi skulle have opklaret.

Ministeren siger, at regeringen ønsker et forsvar, afpasset efter Danmarks behov, og så kommer han med nogle tal om Sovjetunionens militære tjenestetid og militærudgifter, som man har stukket ham i hånden fra håndbog for mindre begavede socialdemokrater. Det ville være udmærket, hvis vi fik et forsvar, afpasset efter Danmarks behov, men den højtærede minister har lige sagt, at Danmark er ikke truet; han ser ikke nogen sådan trusel. Hvorfor har det så et sådant hastværk med at gen-